

Střípky z minulosti ...Nahlédnutí do historie bojanovského rybářského spolku

Poslední dva „střípkové“ příspěvky byly věnovány 2. sv. válce, a ač mám dostatek materiálu na další vyprávění, myslím si, že není od věci se aspoň s přicházejícím předvánočním časem naladit trochu optimističtěji.

A proč rybáři? To se má tak. Za prvé: Kapr rovná se české Vánoce. Za druhé: Rybáře, které osobně znám, považuji za veselé lidi. A za třetí, to především: Do rukou se mi dostal sborník vydaný v roce 1969 u příležitosti 40. výročí založení MO ČRS Bojanov. Jeho autoři tu na pár stránkách nepsali jen o výrazných meznících v dějinách rybaření na Bojanovsku, hlavním motivem vzniku tohoto dílka byla láska. Láska k řece, vodě, rybám...

Historie rybaření se táhne již od samotných počátků lidstva. Zpočátku lovci chytali ryby do rukou. Ačkoliv byl tento způsob dost pracný s výsledkem nejasným, přetrval velmi dlouho. „Po našem“ (tj. metodou udice a háčku) začali lidé rybařit ve starověku. Podíváme-li se do českých zemí, zde došlo k rozvoji rybaření v souvislosti se zakládáním rybníků. Nejprve ve 14. století díky rozsáhlým investicím Otce vlasti Karla IV., poté za éry Pernštejnů, kteří v 15. století učinili z východočeského Polabí nejvýznamnější rybníkářskou oblast celého českého státu. Největší slávu v tomto oboru však nakonec získal odvážný a podnikavý Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan, který v 2. polovině 16. st. vybudoval síť rybníků (např. Svět, Rožmberk) na panství pohádkově bohatých Rožmberků.

I Bojanov se může pochlubit dlouhou tradicí rybolovu. „A že se zde od pradávna rybařilo, o tom svědčí skutečnost, že již v prvním historickém záznamu o Bojanovu z roku 1369 je o něm zmínka. Toho roku popouští opat kláštera Vilémovského Jaroslav panu Jindřichu z Lichtenberka bojanovský újezd s honbou a rybolovem, „aby malé a někdy pusté osady osídlil.“ Další zmínka o rybaření v Bojanově pochází ze 17. století. V roce 1651 byl duchovním otcem u kostela sv. Víta farář Hieroným Hortensius. Tehdejší záduší tvořil kromě deseti strychů rolí, třiadvaceti krav, jedné louky s výnosem šesti vozů sena a dvou vozů otavy i rybníček se šesti kopami kaprů.

První spolky sportovních rybářů začínaly v Čechách vznikat koncem 19. století. Například v roce 1873 byl založen rybářský spolek v Opavě, v roce 1876 v Ronově nad Doubravou. Do roku 1900 jich vzniklo několik desítek. Ke skutečnému nárůstu spolků došlo po 1. sv. válce.

„A jak by mohl tak pokrokový Bojanov zůstat pozadu? Dne 19. května 1929 v 9 hodin dopoledne se sešlo v místním hostinci pana Rulíka 17 místních občanů na ustavující valné hromadě. Byli to: Sýkora Antonín, rolník; Horník František, rolník; Kroutil František, truhlář; Beran Jindřich, rolník; Kábele Čeněk, truhlář; Trojan Stanislav, truhlář; Němec Jan, kolář; Tlapák Jan, truhlář; Rybenský Vincenc, obchodník dobyt看em; Nevečeřal Josef, obchodník; Novák Josef, domkář; Beran Josef, poštovní úředník; Tlapák Josef, ředitel kůru; Rulík Josef, obchodník; Hájek Karel, učitel; Štefec František, obuvník a Kroutil Antonín, rolník.“

Na této první ustavující schůzi byl předsedou spolku zvolen Jindřich Beran (současně starosta obce a starosta dobrovolných hasičů - obdivuhodné). Členský příspěvek byl stanoven 100 Kčs (Za 1. republiky bylo 100 korun hodně peněz.).

V roce 1932 členové spolku objednali první násadu. Jednalo se o 3000 ks plůdku pstruha duhového z Nedošína za 68,50 Kčs. Téhož roku byla nakoupena i násada kapra, a to 4 kopy za 120 Kčs. *„A to byl začátek starostí s hospodařením, předpisy a právními jednáními jednou o vodu podruhé o organizaci.“* Uvádím jen některé příklady těchto sporů: po napuštění přehrady v Seči jednání o náhradu za ztracenou vodu pod přehradou, problémy s pronájemem přehrady v Křižanovicích či vleklá jednání o hospodářskou základnu (tj. rybníky).

Poslední příběh, o který bych se s Vámi ráda podělila, se odehrál na počátku 2. sv. války: *„V letech 1939 – 1940 se prováděla úprava Chrudimky. V rámci této úpravy měl být přemostěn i stávající hospodářský brod. Tato akce předpokládala různá komisionální šetření a jednání. A tak si nakonec uveďme jedno takové jednání. ... Je to dopis datovaný v Praze, dne 27. října 1939. Zní:*

Vážený pane starosto!

V pátek 3. listopadu 1939 bude provedena technickoekonomická kolaudace zajištění levého břehu řeky Chrudimky v Bojanově. Přijedeme p. vrch. rada a já asi o ½ 11 hod. Budete o tom ještě úředně vyrozuměn. Já bych Vás ještě prosil, bude-li Vám možné, abyste se pokusil opatřit nějakou koroptev, případně i nějaký vajíčko a máslo... atd.“

Nádherná ukázka toho, jak si o úplatek lze říci s noblesou. V každém případě i v tomto případě účel světil prostředky a bojanovský levý břeh byl zajištěn, protože...

„Rybařina je nejnesobečtější láska. Láska dlouhých cest a čekání a láska krátkých setkání. Láska dialogů beze slov, láska odevzdávání bez pathosu a navíc láska, která přes všechnu tu vodu nikdy nezrezaví.“

Děkuji panu Antonínu Bakešovi za darování sborníku.

Lenka Pimonová